

da de ere nødte til at gennemgaa Seminariets 3 Klasser. Man kan dog hertil sige, at ogsaa tidligere var det det sædvanlige, og for Statsseminariernes Vedkommende en almindelig Regel, at Eleverne gennemgik alle 3 Klasser. Andre ville søge Aarsagen hertil i den sidstnævnte Ændring, idet man gør opmærksom paa Seminariernes store Interesse i et godt Eksamensudfald for deres Elever. Til Støtte for sidstnævnte Antagelse kan anføres, at Seminariet i sin Helhed, og særlig Privatseminariet, maa baade for Ærens og Fordelens Skyld se paa et godt Resultat. For den enkelte Lærer vil det ogsaa tit være en Æressag, at hans Elever faa en god Eksamen, det er for ham en Støtte i hans videre Lærervirksomhed, medens Elevernes daarlige Eksamen svækker hans Stilling saavel overfor Eleverne som overfor Seminariets Ledelse. Det maa dernæst bemærkes, at ingen Censor kan helt modvirke en for mild og for lempelig Eksamination, der saa vidt muligt undgaar Vanskelighederne; heller ikke vil en Censor kunne hindre, at den eksaminerende og i Resultatet særlig interesserede Lærer gennemgaaende noterer en højere, ofte en meget højere Karakter end Censor. Der er i dette Forhold noget, der forringer den hele Eksamens Værdi.

Det er naturligt, at Seminarierne holde paa en Ordning, der giver Undervisningen Fasthed og nøder Eleverne til at lægge nøje Mærke til, hvad Læreren foredrager; men hvis man bibeholdt Bestemmelsen om, at en Elev regelmæssig skal have gennemgaaet et Seminariums 3 Klasser, og at han kun kan gaa op til Eksamen, hvis han indstilles af Seminariet, vilde Seminariet have tilstrækkelig Magt til at sikre sig Elevens regelmæssige Deltagelse i Undervisningen. Og hvis man indførte den tidligere Ordning med en Eksamenskommission, — hvad man dog efter Omstændighederne ikke har fundet Anledning til — vilde man hidføre den anden vigtige Ting, nemlig en saa objektiv og uinteresseret Eksamensbedømmelse som muligt.

En større Mangel ved den nuværende Ordning end Faren for uensartet og lem-fældig Bedømmelse ved Afgangsprøven, ligger i *Forholdene ved Optagelsesprøven*. Denne afholdes af Seminariet alene, og Seminariet bestemmer i alt væsentligt, hvilke Fordringer det vil stille i de enkelte Fag. Da Seminarierne ere og nødvendigvis efter den bestaaende Ordning og deres hele økonomiske Grundlag maa være meget

interesserede i at faa mange Elever, vil man ved Optagelsesprøven, saa længe der er Plads, nødig kassere nogen af dem, der melde sig. Adskillige Seminarier optage alle dem, der melde sig. Hvis et ungt Menneske ikke optages paa ét Seminarium, søger han ofte til et andet; og det hænder, at en Aspirant, der ikke har bestaaet Prøven ved et, to eller endog tre Seminarier endelig er bleven optaget ved det fjerde, hvor der var rigelig Plads. Den Omstændighed, at et ungt Menneske, selv om han har meget tarvelige Kundskaber, dog kan gøre sikker Regning paa at blive optaget paa et Seminarium, hvis han da kan finde et, som har Plads, virker selvfølgelig aldeles svækkende tilbage paa Seminarieforberedelsen i det hele. Af dette Forhold følger, at man paa Seminarierne begynder fra et alt for lavt Udgangspunkt, og at der hist og her vil blive Tale om Overbebyrdelse, eftersom Eleverne paa Seminariet maa lære og ofre Tid paa adskillige Ting, som de kunde og burde have lært udenfor Seminariet.

Fremdeles er der klaget over, at Adgangen til at oprette Privatseminarier er alt for let. Det er navnlig fra Seminariernes Side denne Klage er fremført, idet den heraf følgende Oprettelse af flere og flere Seminarier paaførte de alt bestaaende en for selve Læreruddannelsen farlig Konkurrence. Man maatte ogsaa med Betænkelighed se paa, at der oprettedes en Del Seminarier, der kun eksisterede som Bivirksomheder til anden Virksomhed, saa at den allermeste Lærervirksomhed ved saadanne Seminarier udførtes af Personer, der allerede som ansatte ved Folke- eller Realskoler havde en Gerning, der fuldt ud krævede en Mands Arbejde. Dette Forhold kan ikke blive anderledes, saa længe Undersøgelsen af det paagældende Seminariums Forhold efter Loven er begrænset til en Dom over Lokaler, Lærertal og Undervisningsapparater. Ministeriet maa ved Spørgsmaalet om Anerkendelse have Lov til at skønne over den hele Virksomheds Beskaffenhed og Personernes Dygtighed til den paagældende Stilling. Medens der for at blive Lærer i den offentlige Skole kræves en Del Betingelser, og medens endog en Privatskole for at kunne kræve den lovbefalede Prøve afholdt paa selve Skolen skal underkastes Skolekommissionens Skøn med Hensyn til Lærernes Dygtighed (Lov af 30. September 1864 § 2), stilles der ingen som helst Fordring til den, der vil paatage sig at uddanne Lærere. Det kan derfor hænde,